

nedsættes bødebøbet ligeledes med det halve, men helt ned til 150 kr.

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt denne praksis bør opretholdes, hvis der gennemføres en forenkling som skitseret ovenfor.

For så vidt angår studerende, der som udgangspunkt ikke har forsørgerforpligtelser og i mange tilfælde har erhvervsindtægter samtidig med, at de modtager uddannelsesstøtte, kan det anføres, at de har fået en sådan del i den almindelige velstandsstigning, at der ikke er grundlag for at opretholde gældende praksis om halvering af bøden.

For pensionister er der meget store individuelle forskelle på indtægts- og formueforhold, og en del pensionister disponerer over næsten lige så store beløb som mange lønmodtagere, når de faste udgifter til bolig m.v. er betalt. Det må endvidere antages, at andelen af økonomisk velfunderede pensionister vil stige i fremtiden.

Der er næppe heller en sådan forskel på en kontanthjælpsmodtagers og eksempelvis en dagpengemodtagers reelle rådighedsbeløb, at det kan begrunde, at bøden for kontanthjælpsmodtageren i modsætning til bøden for dagpengemodtageren nedsættes til det halve.

Hertil kommer, at de nævnte persongrupper ikke har krav på nedsættelse ved betalingen af offentlige afgifter, som eksempelvis vægtafgift (ejerafgift), energiafgifter m.v. Standsnings- og parkeringsafgifter og kontrolafgifter for at køre uden gyldig rejsehjemmel i eksempelvis S-tog nedsættes heller ikke for disse persongrupper.

Det er endvidere ofte en tilfældighed, om en sigtets indkomstforhold er belyst ved udstedelsen af bødeforelæg. En sigtet har efter retsplejelovens § 750 alene pligt til at opgive navn, bopæl og fødselsdato, og ifølge de foreliggende oplysninger spørger politiet normalt ikke en sigtet om dennes stillingsbetegnelse. Dette indebærer i praksis, at mange bødesager afgøres, uden at den sigtedes stilling eller beskæftigelsesforhold i øvrigt er oplyst.

Knud Waaben behandler i »Sanktionslæren«, 4. udgave, 1999, side 63 ff., spørgsmålet om, hvorvidt der ved bøders fastsættelse skal tages hensyn til lovovertrædernes økonomiske forhold.

Waaben anfører, at når der efter § 55, stk. 2, om forvandlingsstraf for visse bødeforelæg er benyttet et fast omregningsforhold, tyder dette

på, at bødebøbet ofte ventes fastsat uden hensyntagen til betalingsevnen.

Waaben udtaler end videre, at der i praksis er et stærkt behov for at udmåle bøder efter forholdsvis faste takster, idet politi og domstole ikke kan overkomme at ekspedere de store mængder af bødesager, hvis oplysninger om indtægts- og formueforhold regelmæssigt skal fremskaffes og vurderes.

Det synes på denne baggrund forsvarligt at ændre den nugældende praksis, således at den sigtedes indkomstforhold som udgangspunkt ikke tillægges betydning ved fastsættelsen af takstmæssige bøder.

Det angivne udgangspunkt udelukker ikke, at den vurdering, som domstolene nødvendigvis må foretage ud fra den enkelte sags konkrete omstændigheder, kan føre til, at den takstmæssige bøde i helt særlige tilfælde nedsættes.

Det foreslås således, at der fremover normalt ikke sker reduktion af bøder på færdselslovsområdet alene som følge af, at den tiltalte er studerende, pensionist eller kontanthjælpsmodtager.

Det er imidlertid spørgsmålet om denne ændring også bør omfatte unge mellem 15 og 18 år, hvor der i dag sker en nedsættelse af bøden med det halve, hvis den pågældende er uden indtægt.

Personer mellem 15 og 18 år er ofte skolesøgende eller på anden måde under uddannelse. Endvidere bor unge i denne aldersgruppe typisk hos forældrene, der stadig har forsørgerpligt. Hovedparten af de unge vil endvidere være uden egen indtjening af betydning, ligesom unge mellem 15 og 18 år i vidt omfang ikke kan få sociale ydelser.

På denne baggrund kan det forekomme meget vidtgående at gennemføre en ny ordning, hvorefter der ikke skal ske reduktion af bøder på færdselslovsområdet for de 15-17 årige.

Det foreslås derfor, at en ny ordning udformes således, at bøden til unge på 15 -17 år nedsættes til halvdelen af normalbøden.

Denne ordning bør udformes således, at der ikke skal tages hensyn til den unges eventuelle indtægter, selv om indtægten ikke er ubetydelig. Herved opnås et objektivt kriterium for nedsættelse af bøder, som er let at administrere, og som ikke kræver, at politiet i hvert enkelt tilfælde skal indhente oplysninger om den unges indtægtsforhold.